

Met een arbeidsongeschiktheids-
verzekering van Centraal Beheer
behoudt u uw zelfstandigheid

**“Er is al zoveel onzekerheid
als je ziek bent”**

Wies Alkema was 47 toen ze te horen kreeg dat ze borstkanker had. Na ruim 3 jaar kon ze weer volledig aan de slag. Maar nog geen jaar later voelde ze opnieuw een knobbel in haar borst. De artsen bevestigden dat de ziekte erger terug was, en agressiever dan daarvoor. ‘Mijn AOV bleek 1 van mijn beste beslissingen ooit.’

Profiel

Naam*: Wies Alkema

Leeftijd: 57 jaar

Beroep: Journalist/publicist

Zelfstandig sinds: 1995

Een kleine 7 jaar voor haar ziekte had ze een arbeidsongeschiktheidsverzekering afgesloten. 'Dat lag niet voor de hand, bijna geen enkele freelancer was verzekerd in die tijd. Maar ik had inmiddels kinderen en ik dacht: als mij iets overkomt, moet ik nog wel voor hen kunnen blijven zorgen. Ik had een partner en we zijn nog steeds samen, maar dat weet je ook niet van tevoren. Op een dag zaten we te praten met onze burens. Die zaten in een vergelijkbare situatie. Ook zelfstandig, ook jonge kinderen. Dat gesprek gaf de doorslag, en ik besloot die verzekering te nemen.'

Een hoger eigenrisicoperiode scheelt in de premie

Ze koos voor een AOV met een hoger eigenrisicoperiode van 6 maanden. Omdat het aardig wat scheelt in de maandelijkse premie. 'En ik was pas 40, ook dat scheelt. Onze buurman was 7 jaar ouder en hij was voor een vergelijkbare verzekering een stuk meer kwijt. Maar mijn overweging was: als er iets gebeurt waardoor ik echt lang niet kan werken, dan wil ik toch mijn zelfstandigheid behouden. Het bleek misschien wel een van mijn beste beslissingen.'

"Op de eerste bladzijde van de brochure stond: bij borstkanker spreken wij niet van genezingskansen, maar van overlevingskansen."

In 2010 werd voor het eerst borstkanker geconstateerd. Een lang traject van behandeling en revalidatie volgde. De verzekering speelde daarbij voor haar een belangrijke rol. 'Niet alleen vanwege de uitkering', vertelt ze. 'In het ziekenhuis ging het allemaal om mij en mijn ziekte. Ik kreeg een brochure, en op de eerste bladzijde stond: bij borstkanker spreken wij niet van genezingskansen, maar van overlevingskansen. Dan weet je meteen waar je staat. Maar van mijn verzekeraar kreeg ik steun waar ik vooraf eigenlijk helemaal niet op had gerekend. Daar werd gekeken naar mij en mijn werk. Daardoor had ik het gevoel dat ik nog meetelde. Dat er ook een leven na mijn ziekte zou zijn. Een tijd waarin ik mijn werk weer zou kunnen oppakken en volop zou meedoen.'

'Voor mijn journalistieke werk had ik de energie niet'

Langzaamaan ging het beter. De controles verliepen hoopvol. Voorzichtig kon ze weer aan de slag en haar journalistieke werk trok weer aan. Tot ze op een dag weer een knobbeltje voelde. 'De ziekte was terug. Ik kreeg te horen dat mijn borst moest worden geamputeerd. En meteen daarachteraan: "maar we kunnen een nieuwe voor je maken". Ik was perplex; het klonk bijna als een gezellig knutselklusje. Met lood in mijn schoenen belde ik mijn contactpersoon bij de verzekeraar. Hij schoot vol toen ik het nieuws vertelde. En heel eerlijk: dat deed me echt goed.'

Het herstel was zwaar en duurde lang. In die periode besloot ze een boek te schrijven. 'Voor mijn journalistieke werk had ik de kracht niet. Maar een boek laat zich beter plannen. Ik kan mijn eigen tijd en tempo bepalen. Ik hoef er niet voor te reizen. Ik liep al jaren met het idee, maar het kwam er niet van met het werk en de kinderen. Nu had ik geen excuus meer om het uit te stellen. En dat boek, dat kwam er dus.'

Meer dan 50% werken is niet meer haalbaar

In die 2e fase van haar ziekte ondervond Wies opnieuw veel steun van haar verzekering. 'Ik had gesprekken met mensen die me konden coachen. Mensen die veel verstand hadden van mijn ziekte. Die me tips gaven voor de moeilijke gesprekken met de artsen in het ziekenhuis. En met arbeidsdeskundigen, die een realistisch beeld schetsten van mijn toekomstmogelijkheden. Dat heeft veel verschil voor me gemaakt, heel prettig.'

Sinds een paar weken is ze niet meer in behandeling. Hoewel de laatste hormoonkuur erop zit, heeft ze nog maar voor 50% energie. 'Ik hoop wel dat ik me nu ook weer wat beter ga voelen, want de lijst bijwerkingen is lang. Maar ik moet realistisch zijn. Ik ben nu weer in staat te werken, maar meer dan dit zal het waarschijnlijk niet meer worden. De schade die de chemo heeft aangericht, is groot. De dagen van 8 tot 10 uur die ik vroeger maakte haal ik bij lange na niet meer. Ik ben snel uitgeput, vaak misselijk en ik heb meer moeite met multitasken.'

'Werk is heel essentieel in je leven'

'Als je weer een beetje begint te herstellen, dan merk je dat jij en je werk iets heel essentieels is in het leven. Doordat ik die verzekering had, kwam er continuïteit. Mijn werk – mijn bedrijf – bleef een onderwerp. Dat gaf een prettig gevoel. Dat er nog iets meer is naast je ziekte. En dat ik het toch goed voor mezelf geregeld had, gaf rust. Er is al zoveel onzekerheid als je zo ziek bent. Maar zo'n verzekering, die kies je zelf, en die is er voor jou. Ik had van tevoren nooit kunnen bedenken hoe prettig dat is.'

Tijdens de lange periode van herstel schreef ze in totaal 3 boeken. Die vormen een aanvulling op de uitkering van de verzekering. En ze werkt aan een 4^e boek. 'Die boeken zijn een aanvulling inderdaad, maar ook niet meer dan dat. Van boeken kun je helaas niet goed leven. Daarom doe ik ook nog wel eens een kleine journalistieke klus, of een commerciële opdracht. Maar ik doe nu rustiger aan. En daardoor zijn we per saldo ook wel iets meer afhankelijk van het inkomen van mijn man dan voorheen. Maar het is goed zo.'

Heeft u al iets geregeld voor arbeidsongeschiktheid?

Arbeidsongeschiktheid kan zzp'ers voor grote financiële problemen plaatsen. Het is daarom verstandig om nu al te weten hoe u inkomen krijgt als het u overkomt. Doe nu [de check](#) om te weten welke oplossing het beste bij u past.

* De naam Wies Alkema is fictief om redenen van privacy.

